

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Bona Patientiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 2. Bona PATIENTIÆ.

PRO vltima solatij, & consolationis causa, pro infirmis & afflictis, qui non possunt ea præstare, quæ sani, breuem summam subijciemus bonorum, quæ secum adfert PATIENTIA: à qua præcipuè prouenit vt infirmi suis obligationibus satisfaciant, vtilitatem ex infirmitatibus percipiant, hostiumque impugnationibus resistent: & ipsa eadem fons est innumerabilium bonorum, quæ cedunt in gloriam Dei, & commodum proximorum, ac nostrum in omni genere boni, quod vocamus honestum, vtile, ac delectabile, quemadmodum ex hæcenus dictis clarè colligitur.

PRIMUM PATIENTIA nos in vitæ Christianæ fastigio collocat. illa enim (vt S. Apostol. Iacobus ait) *opus perfectum habet: ex qua* (vt ait Gloss.) oritur etiam perfectio, ad quam ascenditur per gradus octo Beatitudinum, quas Christus D. N. in monte prædicauit: quorum vltimus consistit in PATIENTIA. Quæ etiam est lapis Lydius, in quo dignoscuntur gradus sanctitatis, iuxta illud Sapientis: *p doctrina viri per PATIENTIAM noscitur.* Nam in eo, quod nouit sustinere, ostendit, se veram sapientiam habere, vitamque suam illi accommodare.

Ex quo apparet, PATIENTIAM, certissimum esse indicium amoris, quem habemus erga Deum: cuius intuitu incòmoda huius vitæ, & aduersa sustinemus: non admittentes propter ea vllam culpam. Quare inter virtutes, quæ circa huiusmodi mala versantur, hæc est primogenita charitatis. de qua dixit Apostolus in primo loco, *q charitas PATIENS est:* cuius primi fructus (quos idem Apostolus *fructus spiritus* appellat) sunt pax, & PATIENTIA. est enim diuino huic spiritui familiare, per charitatem efficere pacem in medio tribulationum; & PATIENTIAM in ipsa dolorum acerbitate. Vocatur autem fructus diuinæ huius arboris, eò quòd spiritus noster, eo alatur, imò & recreetur: quia *s libenter gloriatur in infirmitatibus suis, vt inhabitet in eo virtus Christi.*

Et hinc oritur tertia eius excellentia, quia reddit nos valdè similes IESV Christo D. N. cuius vita, vt vidimus, tota fuit exercitatio quædam PATIENTIÆ. est autem valdè gloriosum, si quis Duci suo; Regi ac Deo suo assimiletur, eius insignibus induatur, secumq; semper illum habeat: Dicens cum Spona: *fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.* desiderium enim eum imitandi (ait S. Bernard.) impellit me, vt semper de eius laboribus cogitem, coram oculis, & inter ipsa vbera mea habeam; dulcibusque affectibus eos amplectens, eorum fragrantia cor meum confortem. vt myrrhæ fasciculum, quem ipse mihi attribuit, portare valeam.

Thurecrem.
Tract. 28. in
Regul. S.
Benedicti.

1.

O Iacob. 1. 4.
In id. Iob. 4.
6. ubi est
perfectio
vitarum
tuarum.
p Prou. 19. 11

Z.

q 1. Cor. 13. 4
r Gal. 5. 22.

2. Cor. 12. 9

3.

1 Cant. 1. 13
Serm. 4. in
Cant.

4.

In Psal. 117.
circa mediū.

Et homil. 1.
in 2. ad Cor.
Et hom. 5.
ad popul.
u Jacob. 5. 11

Hv c accedit, quod PATIENTIA reddat nos similes martyribus, qui per eam consecuti sunt hanc excellentiam: & per eandem licebit nobis excellentiam illam obtinere, & martyrij cognomen promereri, Nam (vt S. Chrysoftomus ait) non est leue martyrium, quod quis inter grauissimos dolores, qui ad iras & blasphemias prouocant, ita se ipsum contineat, & refrenet: vt nec faciat, nec dicat aliquid, homine Christiano indignū: & paulo post: Fer ergo forti & generoso animo, quæ accidunt: hoc enim est tibi martyrium: ac propterea S. Iob martyris laudē promeritus est, quod dolores, & calamitates forti animo perpeffus sit: *huius sufferentiam* S. Iacobus Apostol. simul cum Regis martyrum patientia nobis ob oculos ponit, tanquam exemplar quod imitemur.

5.

3 p. Pastora-
lis admon.
10.
x Prou. 16. 32
y Luc. 21. 19.

Ex quo fit, vt PATIENTIA gloriosas obtineat de maximis nostris inimicis victorias: siquidem non solum homines vincit, sicut Martyres tyrannos vicerunt, & eorum carnifices; sed eadem (vt S. Gregor. perpendit) qui alios vincebat, vincit se ipsum, ac de suis propensionibus, & animæ perturbationibus triūphat. Quamobrē dixit Sapiens; *x melior est PATIENS viro forti: Et qui dominatur animo suo, expugnatore urbium;* & ipse Saluator; *y in PATIENTIA* (inquit) *vestra possidebitis animas vestras*, hac sentētia insinuans impatientiam, ab earum possessione nos expellere. Infirmus enim impatiens a suo humore vincitur, & possidetur a perturbatione, cui se tāquam mancipiū in pugna, quam cum illa habet, victū tradit. At PATIENTIA de omnibus triumphat, iubet, prohibet tanquam Domina suis potentijs; cui omnes obediunt, seseque prosternunt. O PATIENTIA (ait S. Augustin.) *tu omnia vincis aduersa, non colluctando, sed sufferendo; non murmurando, sed gratias agendo.*

Serm. 11. ad
Fra in Ere-
mo.

6.

Lib. de bone
patientia.
cap 2.

z Prou. 19.
19.

a Prou. 15. 35

Ex hoc PATIENTIÆ bono aliud suauissimum oritur: quod omnes dolores faciat valdè tolerabiles; & vt labores minùs premant: sicut è contrā, impatientia omnia facit grauiora & molestiora; & in causa est, cur etiā sint prolixiora: quia Deus pænā protrahit, quæ admodum ipsa culpa dilatur. Quam ob causam dolor in Inferno & intolerabilis est, & æternus: eod quod damnatus: qui illū sustinet, sit impatientissimus. Quare impatientes, (vt ait S. Augustinus) dum pati repugnant, non se liberant a malis: sed ea sibi faciūt grauiora. At PATIENTES, qui potiùs tolerare volunt, quàm peccare, facilius ferentes mala leuiora, hoc est ipsas pēnas; euadūt maiora, ipsas scil. culpas, in quas ipsos deijceret impatiētia. ita enim Sapiens; *z qui impatiens* (inquit) *est, sustinet damnū.* Impatiens enim infirmus vermem deuorat, qui eius conscientiam rodit; & cor tanquam acerbum, & turbatissimū mare inquietum reddat: PATIENS autem magna quiete, & securitate fruitur: quam illi adfert sua PATIENTIA. nam (vt idem Sapiens ait) *a securā mens, quasi singe conuulsam.*

EX QVO etiam oritur, vt PATIENTIA liberet à multis aeternis, & gloriae coronam obtineat cum excellentia singulari. Per eam enim (ait S. Augustinus) inferni portae ocluduntur; paradisi referantur, eam ex corde diligentibus: Per eandem (ait S. Hieronymus) impleri, quod Christus Seruator noster monuit, cum dixit: *regnum caelorum vobis patitur, & violenti rapiunt illud.* Qui autem sunt hi violenti, nisi, qui aduersa tolerantes, vim sibi ipsis inferunt; nam etsi in lecto iaceant corpore debiles: sunt tamen spiritu fortes: & ita tolerantes dolores, magna vi rapiunt *regnum Dei*, quod est *iustitia, pax, & gaudium in Spiritu Sancto*: portasque aperiunt caeli Empyrei, vt ingredi- antur ad corregnandum cum ipso Christo.

PROPTER hanc vim & efficacitatem, quam habet PATIENTIA, affi- milatur valde ipsi DEO, in eo, quod bona educat ex malis, conuertendo haec in materiam, & augmentum insignium virtutum: quas generat, tanquam mater; fouet, tanquam nutrix; protegit, vt murus; perficit, vt Magistra: & praebens perseverantiam, dat omnibus coronam. Tolerans molestiam, quam tibi adfert fames & sitis, acquiris temperantiam, & abstinentiam: & ita facis tibi facile ieiunium; tolerans molestiam, quam adferunt iniuriae, & contemp- tus à tuis inimicis illati, comparas tibi humilitatem, & auges charitatem; tolerans paupertatis miserias, cohibes cupiditatem: & ita seruas iustitiam, vt nemini inferas nocumentum. PATIENTIA (ait S. Cyprianus) est, quae iram temperat, linguam refrenat, mentem gubernat, pacem custodit, dis- ciplinam regit, libidinis impetum frangit, tumoris violentiam comprimit, incendium simularis extinguit, coercet potentiam diuitum, inopiam pau- perum refouet, tuetur in Virginibus beatam integritatem, in viduis labo- riosam castitatem, in coniunctis & maritalis, indiuiduam charitatem: facit humiles in prosperis, in aduersis fortes, contra iniurias & contumelias mites. docet, delinquentibus cito ignoscere; si ipse delinquas, diu & mul- tum rogare: tentationes expugnat, persecutiones tolerat, passiones & mar- tyria consummat. Haec S. Cyprianus. Quamuis autem PATIENTIA omnes praedictos effectus proferat in omni genere laborum & calamitatum; emi- nenter tamen eos manifestat in infirmitatibus, & acutis doloribus: vbi ma- gnae sunt eosdem exercendi occasiones. Quare illa est, quae respondet que- relis, & interrogationibus afflictæ NOEMI dicentis: *Cur vocatis d N O E M I, quam Dominus humiliavit, & affliccit omnipotens? o anima,* (ait patientia) quid lamentaris? attende bene, quid dicas: ego enim sum, quae hoc tibi nomen impono; praebeoque pulchritudinem, quam illud significat. Nam licet exterius turpis videaris, cum tanta laborum multitudine: ego tamen pulcher- rimam te efficio interius cum multitudine virtutum. Es pallida & macra in corpore ob infirmitates: at ego magnam tibi pulchritudinem tribuo, &

Supra.

b Mar. 11 12.

c Rō. 14, 19.

Tract. de bo- no patiē cir- ca finem.

“
“
“
“
“
“
“
“
“
“

d Ruth. 2. 21.

fortitudinem in spiritualibus bonis; ego acerbitatem tuam in dulcedinem conuerto & tuam miseriam in magnam fœlicitatem. nam ego te obedientem efficio, humilem, temperatam, modestam, alijs compatiens, & omnium, etiam hostium amantem. Desine itaque conqueri, nomenque NOMI, & pulchre cognomen admitte: Deus enim te humiliavit; ut per me exaltaret; & Omnipotens afflixit te, ut mei causa te consolaretur.

CAPVT V.

PERFECTIONIS DETRIMENTA QUAE EX
infirmis & conualescentia oriuntur. & ratio
eis occurrendi.

UM HAC TENVS comoda & vtilitates retulerimus infirmitatum, & præclaros fines, quos DEVS D.N. per eas intendit: operæ pretium nunc est, earundem pericula ac detrimenta recensere, quæ ex eisdem contra perfectionem oriuntur; ut ea præueniendo, auertamus. Sæpe enim, quod DEVS in vtilitate nostram statuit: hoc nos ex incuria conuertimus in detrimentum. Et experimur in multis infirmis & valetudinarijs, infirmitatem corporis etiam spiritui communicari, & efficere, ut ipsa anima vitijs & imperfectionibus inficiatur, & infirmetur: tum quod desint illi orationis & meditationis exercitia, quæ illam sustentabant, & excitabant: tum quod spiritus debilis infirmo corpori immersus non aliud cogitet, quam de solatio & recreatione sua: ad quam quærendam & obtinendam, sensualitatis & cupiditatis passiones relaxantur: sicut è contrà iræ, & impatientiæ perturbationes, cum deest aliquid eorum, quæ desiderat. murmurando (ut ait Hugo de S. Victore de morbi grauitate, de medicamentorum acerbitate, de insipiditate ciborum, de infirmiorum & medicorum incuria. Et in singulis horum *quatuor* plures inuenit occasiones conquerendi, & impatienter ea ferendi, quibus admiscentur multæ suspiciones, & iudicia temeraria: quæ eius anxietates, melancholias, & iras augent in eos, qui ipsius curam gerunt: & exaggerat, si qui sunt, defectus: alios verò mille, qui verè non sunt, sibi confingit; & molestias, ac difficultates, quas patitur, mirum in modum exaggerat. Quæ tamen oës culpæ potius ex spiritus, quam ex corporis infirmitate oriuntur: Ipse tamen huic omnia tribuit: ut, quicquid caro appetit, obtineat; & eandem tanquam excusationis pallium accipit, ad occultandum aut excusandum malum, quod ipse facit; aliorum potius incuriæ, & infirmitatis grauitati, imò quodammodo ipsimet DEO, qui eam misit, illud attribuendo. Nam quemadmodum Adamus culpam suam excusauit,

Lib. 1. de
Claustro a
tima 6. 12.

Quatuor
infirmorum
querela.